

“Krzyż to mój drogowskaz”

Co miesiąc dociera do Polski "Drogowskaz" - chrześcijańskie pismo, które od trzydziestu lat jest redagowane w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Wydawcą i redaktorem naczelnym miesięcznika jest br. Paweł Bajko, dyrektor Department of Missions - Polish Ministry przy Eastern Christian College. Najbliższą współpracownicą w dziele tworzenia pisma jest s. Adela Bajko. Oboje są misjonarzami, bardzo oddanymi sprawie Polski, znanymi doskonale w środowisku ewangelicznym naszego kraju, a dzięki edycjom kilku śpiewników, tomów poezji i różnorodnym akcjom charytatywnym oraz wsparciu finansowemu funduszu budowy symboli narodowych - także szerszemu gronu Polaków.

"Drogowskaz" powstał w wyniku zapotrzebowania na pismo ewangelizacyjne wspierające pracę Kościoła Chrystusowego, który do niedawna nie posiadał w Polsce własnego organu prasowego. Rolę tę spełnia do dzisiaj.

Miesięcznik jest niewielkiego formatu, od lat niezmiennie w różowej szacie zewnętrznej. Pod względem graficznego wystroju okładki wykazuje zachowawczość. Zdaniem krytyków brak fotogramów zmniejsza jego atrakcyjność, ale wnikliwy czytelnik nad oszczędność środków graficznych przedłoży rzetelność interpretacji Pisma Świętego.

Czytelnicy "Drogowskazu" znajdują w piśmie artykuły nasuwające refleksje ewangeliczne, interesujące rozważania dotyczące życia bohaterów Biblii, sytuacji, świadectwa ludzi żyjących współcześnie. Miłośnicy poezji mają cząstkę dla siebie,

a muzycy - nieznanie w naszym kręgu pieśni. "Drogowskaz" zauważa święta kościelne, rodzinne, dostrzega zmiany pór roku - to wszystko w kontekście prawd Bożych. W różnorodności tematyki miesięcznika myślą przewodnią jest ewangelizacja. "Drogowskaz" chce wskazywać drogę do Boga. Na tej drodze stoi krzyż. Kto na drodze swego życia tego krzyża nie dostrzeże - ten do celu nie dojdzie.

Artykuły pisane są w przystępnej formie, bez zbędnego patosu, dzięki czemu miesięcznik jest czytany przez ludzi różnych profesji i niezależnie od wieku. Świadczą o tym listy abonentów, jak i czytelników przypadkowych. Oto fragmenty korespondencji:

"Bardzo gorąco pragnę podziękować za pismo "Drogowskaz", bo są w nim naprawdę ciekawe artykuły. Je-

żeli Brat może, to proszę przesyłać ten miesięcznik"

*Roman Kozłowski,
Gomunice k. Piotrkowa*

"Drodzy i kochani moi! Tyle sprawiliście mi radości przysyłając mi książki i "Drogowskazy". Z tych ostatnich najbardziej się cieszę. Jestem bardzo ciężko chora, ale pocieszam się, że celem naszym chrześcijańskim jest wspólne spotkanie u Pana i że niedługo już będziemy mogli spotkać się razem u Pana. Jeżeli będę tam wcześniej, zarezerwuję miejsce dla Was, ponieważ jesteście mi przez Słowo Pana pociechą w moich cierpieniach. Redagujcie wasze pismo nadal w miłości do bliźnich. To jest piękne być komuś pomocnym."

*Romana Radziejowska,
Jasło*

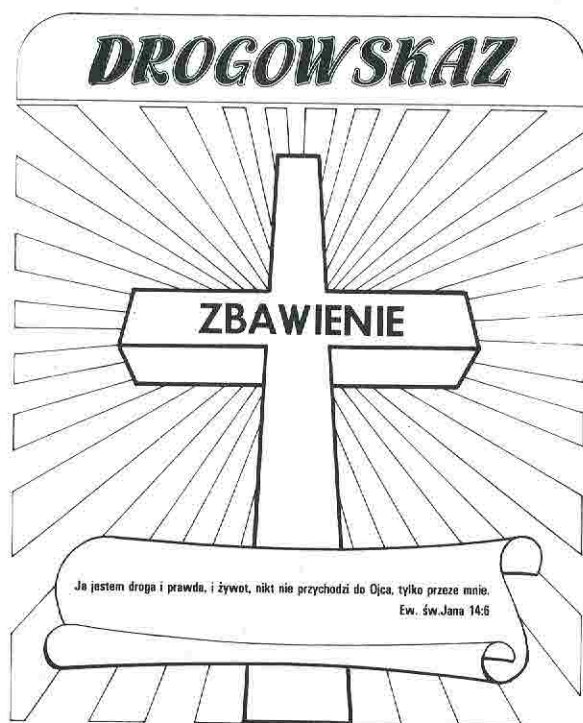
"Dziękuję za nadesłane pod mój adres trzy numery miesięcznika "Drogowskaz". Miesięcznik ten jest interesująco opracowany. Są w nim zawarte kazania warte przemyślenia i rozważania. W przyszłości również chciałabym ten miesięcznik, choć co jakiś czas otrzymywać."

*Maria Kuśmierowska,
Łask*

"Łaska i pokój Boży niech będzie z Wami na powitanie. Dziękujemy za list oraz przesłane "Drogowskazy". Przekazujecie dobre wieści Słowa Bożego w tych pismach. Oby Pan Wam błogostawił przez Ducha Świętego. Na razie przesyłam Wam serdeczne pozdrowienia."

*Jan Widz,
Godziszew*

"Czcigodna Redakcjo "Drogowskazu"! Z okazji świąt Wielkanocnych życzę zdrowia, szczęścia i powodzenia. Te

wszystkie dobrodziejstwa dlatego, że tak pięknie piszecie o Bogu i sprawach ludzkich. Chociaż jestem bardzo stara, to moje skamieniałe serce (od krzywd ludzkich) staje się ponownie życliwe, a dla Was szczególnie."

Maria Wilczyńska
Nowy Sącz

"Serdecznie dziękuję za przesłane "Drogowskazy". Krzepią ducha w chwilach dobrych i złych. Czytanie pozwala wstuchać się w głos Boga mówiącego do mnie poprzez rozważania, a za tym idą przemyślenia. Dziękuję za przebudzenie duchowe dzięki Wam."

Andrzej Obuchowski,
Jelenia Góra

Warto podkreślić dbałość o czystość języka. "Drogowskaz" redagowany jest przez ludzi mieszkających od kilkudziesięciu lat w diasporze słowiańskiej w kulturze anglojęzycznej, którzy mimo to potrafili obronić swój język przed zniekształceniami i naleciałościami kultury odmiennej.

Naczelny redaktor, br. P. Bajko na łamach pisma pozostaje wierny homiletyce. Jego głębokie rozważania Słowa Bożego stawiają na pierwszym miejscu myśl o czystości wiary i jedności chrześcijan. Najczęściej oscylują wokół Ewangelii Jana, Dziejów Apostolskich i Apokalipsy, a w odniesieniu do mężów Bożych podkreślają autorytet apostoła Pawła. W dorobku publicystycznym br. P. Bajko dominuje zwracanie czytelnikowi uwagi na potrzebę nawrócenia do Boga, co zresztą wypływa z misjonarskiego powołania autora artykułów.

Adela Bajko tłumaczy dla potrzeb "Drogowskazu" wiersze, fragmenty książek, felietony, pieśni. Zamieszcza rozważania własnego autorstwa. Pamiętamy jej ciekawe reportaże z Ziemi Świętej. Promuje poezję rodaków, ale na łamach miesięcznika można znaleźć także wiele wierszy jej pióra. O tej poezji wypowiedział się znany publicysta i krytyk literacki, były redaktor tygodnika "Kierunki" - Zbigniew Dziejicki w recenzji "Poetycki świat Adeli Bajko":

"Przekonanie o tym, że pytania o uniwersalia, pytanie o sens ludzkiego

istnienia jest postannictwem poezji nakłada na nią szczególne obowiązki. To, czego nauka i filozofia nie mogą wyrazić przy pomocy dyskursywnego języka pojęć abstrakcyjnych poezja wyraża mową obrazów i uczuć. Zadania tego podejmuje się Adela Bajko.

Jakże często tematem jej wierszy jest sytuacja graniczna, sytuacja, w której człowiek musi wybierać między dobrem i złem, wolnością i niewolą, życiem i śmiercią, miłością i nienawiścią. Aby wyrazić te sprzeczności Adela Bajko przywołuje motyw drogi, w trakcie której musimy wybierać w jaką udamy się stronę. Skrzyżowanie dróg jest miejscem, gdzie spotyka się Bóg, Szatan, Mesjasz i Człowiek. W miejscu tym nic czasu wiąże przeszłość, teraźniejszość, i przyszłość. Przy pomocy prostych metafor wyrażone zostały granice ludzkiego istnienia.

Poetka stawia dramatyczne pytania: kim jest ten, zawieszony pomiędzy niebem i ziemią, narodzinami i śmiercią, pomiędzy dobrem i złem? Kim jest człowiek? Jakież są miary czasu i przestrzeni, w których wypadło mu żyć? W wierszu zatytułowanym "Drogowskaz" znajdujemy odpowiedź na nurtujące poetkę pytania. W liryku wyrażone zostało odwieczne marzenie, marzenie o tym, aby znaleźć oparcie w człowieku i w Bogu. Głęboka wiara i ufność z jaką bohaterowie liryki Adeli Bajko powierzają swój los Bogu pozwala im z godnością znosić trudy życia.

"Spójrz, w mroku coś majaczy,
Ramiona dźwiga wzwyż!
Nie mogę tylko dojrzeć:
Drogowskaz to, czy krzyż?
I nagle się rozjaśnia
Labirynt moich dróg
Bo krzyż - to mój drogowskaz,
Powiedz mi gdzie Bóg."

W poezji Adeli Bajko wyróżnić można nurt religijny, moralny, dziękczynny i eschatologiczny. Wiersze odwołując się wprost do Ewangelii przywołują obrazy narodzin oraz męki Pańskiej. Wiersze dziękczynne wyrażają podziw, pokorę i podziękowanie za dobro, które otrzymał człowiek w darze od Boga.

"Za chleb powszedni, świeży, miękki,
Za wszystko, co do chleba dajesz,
Że z nami też do stołu stajesz,
Przyjmij, o Boże, korne dzięki!"

Wiersze podejmujące problematykę moralną to wskazówki etyczne, którymi należy kierować się w życiu doczesnym aby zostać zbawionym. Jedną z charakterystycznych cech poezji Adeli Bajko jest właściwa Staremu Testamentowi gra światła i cienia. Ciemną, mroczną przestrzeń wypełnia grzech. Jasność natomiast wypełnia łaska i najwyższe dobro, którym jest Bóg.

Ta dialektyka światła i mroku dynamizuje kompozycję wielu wierszy poetki wyrażając w ten sposób opozycję dwóch przeciwstawnych światów: świata zła i brzydoty oraz świata dobra i piękna. W tak uporządkowanym świecie dobro zwycięża zło wskazując czytelnikom właściwą drogę postępowania."

Stałą pozycję miesięcznika stanowi pieśń (najczęściej w układzie czterogłosowym), którą specjalnie dla "Drogowskazu" dobiera i tłumaczy A. Bajko. Wiele z tych pieśni znalazło z czasem miejsce w kilku tomach śpiewników: "Słońca promienie", "Jedna pieśń" (cz. I i II), Kantaty - "Pierwsza kolęda" i "Niechaj świt słucho Go". W ten sposób, dzięki ofiarnej pracy i staraniom wydawniczym redakcji "Drogowskazu" kościoły ewangelikalne oraz innych wyznań w Polsce mają możliwość poznawania pieśni z obszaru kultury anglosaskiej, a soliści i zespoły - wzbogacenia swojego repertuaru.

"Drogowskaz" ukazuje się regularnie i jest kolportowany na kilka kontywentów. Redakcja posiada grono współpracowników tak w dziale prozy jak i poezji. Trzydzieści lat - to już historia. Całemu Zespołowi redakcyjnemu, a przede wszystkim Adeli i Pawłowi Bajko, na których spoczywa największy ciężar edycji "Drogowskazu" życzymy Bożych błogosławieństw u progu kolejnego dziesięciolecia.

RYSZARD KRAWCZYK